

[Victor Pürschel.]

man skal til at skære en Artikel til til Brug for sine Læsere, eller hvilket Synspunkt man nu vil anlægge herfor.

Der er her sket en meget grov Fejl, man bringer nemlig Offentligheden det Indtryk, at der i denne Udvalgsbetænkning er gjort Rede for, hvilke Indvendinger Handelsmøllerne har imod Forslaget. Det fremgaar deraf, at man aftrykker en Skrivelse, der — jeg haaber, jeg har Tilladelse til et kort Citat — begynder: „Til det af Landbrugsministeren fremsatte Forslag til Lov om Indmaling af dansk Korn vil Foreningen af danske Handelsmøller gerne gøre følgende Bemærkninger.“ Saa maa enhver tro, at her følger alt, hvad de danske Handelsmøller har haft at indvende. Ingen, der læser dette godtroende, kan faa noget andet Indtryk.

Denne Skrivelses Behandling er altsaa — her bortser jeg ganske fra det subjektive Forhold, jeg taler kun om det objektive — objektivt en Forfalskning; det er der ikke Spor af Tvivl om. Man giver et ganske forfalsket Indtryk af det, der er sket, og det er der ikke nogen som helst Grund til at behandle med den Overlegenhed, som man fra forskellige Sider har forsøgt sig med. Det er virkelig noget meget beklageligt, noget for Folketingets Anseelse i det hele skadeligt, der her er sket, naar en Udvalgsbetænkning forfalder de Henvendelser, der er sket til Udvalget, og i denne forfalskede Form bringer dem frem for Offentligheden. Hvis noget saadant skete i en Retssag f. Eks., og den fornødne Hensigt var til Stede — hvad jeg altsaa gaar ud fra den ikke har været her —; saa vilde dette Forhold have været strafbart. Nu er Hensigten ikke til Stede, og det, der er dokumenteret, er, at en Udvalgsformand i den Grad har manglet Begreb om de Pligter, han har som Udvalgsformand, at han har ment at kunne tillade sig at flikke et saadant Dokument som dette sammen.

Men jeg kan heller ikke nægte, at det forbavser mig lidt, at der ikke tidligere af Udvalgets Medlemmer er gjort Indsigelse. Det forekommer mig, at en saadan burde have foreligget samtidig med Udvalgsbetænkningen. Man burde have sagt: Dette er ikke stemmende med det, der er vedtaget i Udvalget, og derfor maa Udvalgets Medlemmer forlange, at denne Betænkning trykkes om. Jeg finder ikke, at Udvalgets øvrige Medlemmer kan siges helt fri for Ansvar for, at denne Betænkning først nu bringes i den rette Form, og jeg finder

ikke, at det, der er anført om det forcerede Arbejde, i saa Henseende er tilstrækkeligt undskyldende Omstændigheder.

Men naturligvis finder jeg heller ikke, at der er Anledning til at foretage videre i denne Sag nu, og det antager jeg heller ikke Forslagsstilleren gør. Efter at Udvalgets Formand har erkendt, at han har begaaet denne grove Fejl og — naturligvis lidt indsvøbt — gjort en Undskyldning derfor, er der ikke Grund til at hæfte sig videre ved denne Sag, men bare haabe, at man deraf vil drage en Belæring for Fremtiden. For man kan sige med Sandhed, at skulde noget saadant gentage sig, vilde det virkelig være i allerhøjeste Grad beklageligt; og skulde det blive til Vane, vil det være en Ulykke for den danske Rigsdag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg hører til dem, der mener, at det er rigtigt, at det stærkt og bestemt siges, at det er særdeles beklageligt, at Henvendelser, der er rettet til et Udvalg, bliver aftrykt i en Skikkelse, som ikke er i Overensstemmelse med Henvendelsen, og det skal staa ganske fast, at man fra alle Sider i Udvalgene i meget høj Grad skal være opmærksom over for noget saadant.

Naar jeg har sagt dette, vil jeg gerne tilføje, at i det Forslag til Beslutning, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har stillet, er der jo ikke blot Tale om denne Undersøgelse — som det ærede Medlem vel ikke kan ønske mere, da det ærede Medlem har faaet Sagen opklaret —, men der staar ogsaa, at det foreslaaede Udvalg skal udarbejde Regler for Udvalgsarbejde, saaledes at det her foreliggende Tilfælde ikke kan gentage sig.

I den Anledning vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at dette høje Tings Forretningsorden — og Forretningsordenerne overhovedet for Rigsdagen — vil jo komme til Behandling i Løbet af meget kort Tid af Grunde, som er det høje Ting og det ærede Medlem bekendt, gennem et indgaaende Udvalgsarbejde, og ved den Lejlighed vil Spørgsmaalet om Udvalgsarbejde kunne blive taget op, og ogsaa Spørgsmaalet om Regler for Retten til at forlange Henvendelser, der er rettet til Udvalget, optrykt. Jeg for mit Vedkommende skal, for det Tilfælde jeg faar noget med det Arbejde at gøre, sige, at jeg synes, det vil være rimeligt, at man